บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การออกประกาศกำหนดค่าตอบแทนเหมาจ่ายให้อนุกรรมการตรวจสอบ

สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ สปสช. ๐๓/๘๕๗๙ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ได้เข้าตรวจประเมินสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) และรายงานผลการตรวจประเมินในประเด็นการจ่ายเงินค่าเบี้ยประชุมอนุกรรมการตรวจสอบไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ แต่ สปสช. เห็นว่ามติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ นั้น ประสงค์ที่จะวางหลักเกณฑ์ทั่วไปเพื่อกำหนดอัตราเบี้ยประชุมของคณะกรรมการ อนุกรรมการขององค์การมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ "ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา หรืออนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด" แต่สำหรับ สปสช. นั้น มีกฎหมายจัดตั้งเฉพาะตามพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ และในมาตรา ๒๓ ได้บัญญัติ "ให้กรรมการและอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีกำหนด" และโดยเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้มีคณะอนุกรรมการแบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ

(๑) คณะอนุกรรมการทั่วไป ที่คณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้งขึ้นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย โดยแต่งตั้งเป็นการทั่วไปตามมาตรา ๒๐ ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการในลักษณะนี้ เช่น คณะอนุกรรมการพัฒนาสิทธิประโยชน์และระบบบริการ คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบการเงินการคลัง คณะอนุกรรมการสื่อสารประชาสัมพันธ์และคุ้มครองสิทธิ เป็นต้น

(๒) คณะอนุกรรมการเฉพาะ ที่กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการต้องแต่งตั้ง คือ คณะอนุกรรมการตรวจสอบ เป็นการแต่งตั้งเป็นการเฉพาะตามมาตรา ๒๑ ซึ่งกฎหมายกำหนดให้ "...มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการบริหารและการดำเนินงานของสำนักงาน .... ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด" ซึ่งในระเบียบกำหนดให้คณะอนุกรรมการตรวจสอบต้องปฏิบัติงานด้านการสอบทานและการตรวจสอบหลายประการ รวมทั้งต้องรายงานผลการตรวจสอบต่อคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ทุก ๓ เดือน นอกจากนี้ มาตรา ๒๑ วรรคสอง ยังกำหนดลักษณะต้องห้าม "...มิให้ (ผู้เป็นอนุกรรมการตรวจสอบ) ดำเนินกิจการเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต..." และด้วยความสำคัญของคณะอนุกรรมการตรวจสอบ มาตรา ๓๗ จึงกำหนด "ให้มีสำนักตรวจสอบในสำนักงานทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะอนุกรรมการตรวจสอบ..." ด้วย ดังนั้น คณะอนุกรรมการตรวจสอบจึงต้องปฏิบัติหน้าที่เสมือนกึ่งเต็มเวลา มิได้เพียงแต่ประชุมเป็นรายเดือนเท่านั้น หากแต่ยังต้องติดตามตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกองทุนในพื้นที่และหน่วยบริการต่าง ๆ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๐๗๔๒ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทั่วประเทศด้วยอย่างน้อยเดือนละ ๑ - ๓ ครั้งอย่างต่อเนื่อง ดังสรุปผลการดำเนินการติดตามตรวจสอบของคณะอนุกรรมการตรวจสอบตลอดช่วงที่ผ่านมา

ดังนั้น เพื่อให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นางสุดารัตน์ เกยุราพันธุ์) จึงได้กำหนดให้อนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๓ ในอัตราที่แตกต่างกันตามภาระหน้าที่และเจตนารมณ์ของกฎหมาย คือ

คณะอนุกรรมการทั่วไปตามมาตรา ๒๐ รัฐมนตรีได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง อัตราเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของประธานกรรมการ กรรมการ หรืออนุกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ซึ่งกำหนดขึ้นก่อนที่จะมีมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ และต่อมาในปี ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายมงคล ณ สงขลา) ได้ปรับปรุงประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง อัตราเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับกรรมการ ๑ ฉบับ และสำหรับอนุกรรมการอีก ๑ ฉบับ โดยประกาศ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยกำหนดอัตราเบี้ยประชุมสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗

สำหรับคณะอนุกรรมการตรวจสอบตามมาตรา ๒๑ ที่กฎหมายบัญญัติให้คณะกรรมการแต่งตั้งนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นางสุดารัตน์ เกยุราพันธุ์) ได้กำหนดให้อนุกรรมการได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายรายเดือนเป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท ให้ประธานอนุกรรมการได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายรายเดือนเป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท ซึ่งก็ได้กำหนดขึ้นก่อนที่จะมีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ เช่นกัน ต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายมงคล ณ สงขลา) ได้แก้ไขรูปแบบโดยกำหนดเป็นประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ค่าตอบแทนอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการตรวจสอบ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๐ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๓ และยืนยันที่จะกำหนดให้ประธานอนุกรรมการได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายรายเดือนในอัตรา ๒๐,๐๐๐ บาท และอนุกรรมการได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายรายเดือนในอัตรา ๑๖,๐๐๐ บาท เท่าเดิม ทั้งนี้ ด้วยเหตุผลความเหมาะสมของภารกิจหน้าที่และลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติของคณะอนุกรรมการตรวจสอบ ตามระเบียบที่คณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติกำหนด โดยมิได้กำหนดเป็นเบี้ยประชุมตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ แต่ประการใด

ด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้น สปสช. จึงเห็นว่า การกำหนดอัตราหรือออกประกาศกำหนดอัตราเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ สำหรับอนุกรรมการตรวจสอบ เป็นค่าตอบแทนเหมาจ่ายรายเดือน เป็นการกำหนดโดยอาศัยมาตรา ๒๓ และกำหนดขึ้นก่อนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ การกำหนดดังกล่าวจึงชอบด้วยบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ส่วนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ นั้น มุ่งหมายได้เพียงการวางหลักเกณฑ์เพื่อกำหนดอัตราเบี้ยประชุมของคณะกรรมการองค์การมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่มีผลต่อประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ค่าตอบแทนอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการตรวจสอบ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๐ ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ อีกทั้งเป็นการกำหนดค่าตอบแทนเหมาจ่ายรายเดือน มิใช่เบี้ยประชุมตามที่ สตง. ได้ให้

ความเห็นไว้ ซึ่งในการจ่ายค่าตอบแทนเหมาจ่ายเป็นรายเดือน สปสช. ได้หักภาษี ณ ที่จ่ายในกรณีการจ่ายค่าตอบแทนเหมาจ่ายดังกล่าวให้กับอนุกรรมการตรวจสอบมาโดยตลอดด้วย

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและมีแนวทางการปฏิบัติสำหรับหน่วยงานของรัฐที่มีกฎหมายจัดตั้งเฉพาะ และสอดคล้องกับคำแนะนำของ สตง. ในการนี้ สปสช. จึงขอหารือว่า

(๑) หน่วยงานของรัฐที่มีกฎหมายจัดตั้งเฉพาะ บัญญัติให้อำนาจรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลหน่วยงาน หรือบริหารจัดการหน่วยงาน เพื่อให้มีความคล่องตัวมากกว่าส่วนราชการ เช่น สปสช. หรือสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายจัดตั้ง หากรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการได้อาศัยอำนาจตามกฎหมายจัดตั้งเฉพาะกำหนด ระเบียบ ข้อบังคับ เช่น ระเบียบว่าด้วยการบริหารงานพัสดุ หรือระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมของหน่วยงาน หากบางส่วนของระเบียบ ข้อบังคับ ที่กำหนดขึ้นนั้นไม่สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีที่ให้ถือปฏิบัติเป็นการทั่วไปสำหรับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐอื่นด้วย จะมีผลทำให้ข้อบังคับ ระเบียบที่ออกโดยชอบด้วยกฎหมายสิ้นผลบังคับใช้หรือไม่ และหากรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการหรือหน่วยงาน ยังคงมีความจำเป็นหรือประสงค์ใช้บังคับ กฎ ระเบียบดังกล่าวนั้นต่อไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายจัดตั้ง ได้หรือไม่ เพียงใด

(๒) จากข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประกาศค่าตอบแทนเหมาจ่ายของอนุกรรมการตรวจสอบข้างต้น หากรัฐมนตรีจะคงใช้ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานอนุกรรมการตรวจสอบและอนุกรรมการตรวจสอบต่อไป ได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.ร.) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติสรุปได้ว่า สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติประสงค์จะหารือในประเด็นเกี่ยวกับการที่รัฐมนตรีใช้อำนาจตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ค่าตอบแทนอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการตรวจสอบ โดยกำหนดให้อนุกรรมการดังกล่าวได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายเป็นรายเดือนในอัตราที่สูงกว่าอัตราค่าเบี้ยประชุมของอนุกรรมการขององค์การมหาชนตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ สามารถกระทำได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาข้อหารือประกอบกับข้อเท็จจริงและกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า การที่มาตรา ๒๓[๑] แห่งพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้อนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีกำหนด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงมีอำนาจตามมาตราดังกล่าวในอันที่จะกำหนดเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่

---

[๑] มาตรา ๒๓ ให้กรรมการและอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ ตามที่รัฐมนตรีกำหนด

ของอนุกรรมการ เท่านั้น ซึ่งเมื่อพิจารณาประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานอนุกรรมการตรวจสอบและอนุกรรมการตรวจสอบ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๓ แล้ว จะเห็นได้ว่ามีการกำหนดให้อนุกรรมการตรวจสอบได้รับค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก และค่าพาหนะ สำหรับการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ในสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการดังกล่าวต้องเป็นไปตามกรอบหรือแนวทางการปฏิบัติงานตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๖[๖] แห่งระเบียบคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยในข้อ ๖ (๖) แห่งระเบียบคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติฉบับดังกล่าวกำหนดให้คณะอนุกรรมการตรวจสอบต้องประชุมร่วมกันอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และกำหนดค่าตอบแทนเหมาจ่ายเป็นรายเดือนตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ค่าตอบแทนอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการตรวจสอบ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๐ ค่าตอบแทนเหมาจ่ายดังกล่าวจึงน่าจะหมายถึง “เบี้ยประชุม” มิใช่ “ค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่” ตามที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๒๓ เนื่องจากได้มีประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานอนุกรรมการตรวจสอบและอนุกรรมการตรวจสอบ ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ไว้แล้ว ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเป็นผลการตัดสินใจร่วมกันของคณะรัฐมนตรีในการบริหารราชการแผ่นดิน แม้ไม่มีสถานะเป็นกฎหมาย แต่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของฝ่ายบริหาร รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานดังกล่าวต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด ดังที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้เคยวินิจฉัยไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๕๖๖/๒๕๕๑[๗] ว่า “เมื่อคณะรัฐมนตรีในฐานะองค์กรสูงสุดในทางบริหารได้มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐปฏิบัติแล้ว ย่อมผูกพันให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องนั้นปฏิบัติตาม”

---

[๖] ข้อ ๖ ให้คณะอนุกรรมการตรวจสอบมีกรอบหรือแนวทางการปฏิบัติงานดังนี้

(๑) สอบทานความถูกต้อง และเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงินของสำนักงาน

(๒) สอบทานให้สำนักงานมีระบบการควบคุมภายใน และการตรวจสอบภายในที่มีความเหมาะสมและมีประสิทธิผล ทั้งนี้อาจปรึกษาหารือกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินด้วยก็ได้

(๓) สอบทานการปฏิบัติตามนโยบาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี และมติคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับสำนักงาน โดยกำหนดเงื่อนไขและขั้นตอนอย่างยุติธรรมและโปร่งใส

(๔) สอบทานหลักฐานหากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของสำนักงานอย่างมีนัยสำคัญ หรือความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่อาจมีผลกระทบต่อการดำเนินงานของสำนักงาน

(๕) ประสานงานกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเกี่ยวกับผลการตรวจสอบประจำปีและอาจเสนอแนะให้สอบทานหรือตรวจสอบรายการใดที่เห็นว่าจำเป็นและเป็นเรื่องสำคัญ พร้อมทั้งนำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระบบการควบคุมภายในที่สำคัญและจำเป็นเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาสั่งการให้สำนักงานพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

(๖) คณะอนุกรรมการตรวจสอบต้องประชุมร่วมกันอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง ในกรณีจำเป็นอาจเชิญผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมและให้ข้อมูลได้

(๗) คณะอนุกรรมการตรวจสอบอาจแสวงหาความเห็นที่เป็นอิสระจากที่ปรึกษาทางวิชาชีพอื่นใดเมื่อเห็นว่าจำเป็นด้วยค่าใช้จ่ายของสำนักงาน ทั้งนี้การดำเนินการว่าจ้างให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับของสำนักงาน และภายใต้แผนการเงินที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

[๗] บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ขอหารือมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ : กรณีการตั้งสถานีบริการ LPG และ NGV ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๘๒๑ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ดังนั้น ในการกำหนดอัตราค่าตอบแทนดังกล่าวของอนุกรรมการตรวจสอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นผู้ที่มีอำนาจในการกำกับดูแลหน่วยงานและกำหนดอัตราค่าเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๓ จึงต้องกำหนดให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ ด้วย

(นายอัชพร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เมษายน ๒๕๕๖